

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/186/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010392
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717010392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného T. M., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 23. januára 2019, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 09.05.2018 sp.zn. 3T/84/2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 44 Tr. zák. súd u p ú š ť a u obžalovaného T. M. od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., lebo trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere dvadsať mesiacov, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/83/2017 zo dňa 06.06.2017, právoplatný 06.06.2017, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/83/2017 zo dňa 06.06.2017 zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 09.05.2018 sp.zn. 3T/84/2017 bol obžalovaný T. M. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 19.02.2017 v čase okolo 12.45 h vo A., okres A., N. Z. XX, pri schodoch vedúcich k paneláku, fyzicky napadol osobu I. Y. tak, že k nemu pristúpil so slovami: „vieš ty, kto som ja?“ a udrel ho päšťou pravej ruky, pričom úder smeroval do hlavy poškodeného, kde tento sa uhol a trafil ho do kľúčnej kosti vľavo, následne sa zahnal druhýkrát päšťou ruky, pričom poškodeného netrafil, na čo poškodený zakričal na svoju neter C. J., ktorá v tom čase sedela v aute, aby volala políciu, na čo útočník odišiel smerom do mesta, čím takto svojim konaním poškodenému I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V.-V. XX, spôsobil zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie.

Za to mu bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1,2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/83/2017 zo dňa 06.06.2017, právoplatný dňa 06.06.2017, ktorým bol obžalovanému T. M. uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/83/2017 zo dňa 06.06.2017 zostali týmto nedotknuté. Podľa § 61 ods. 1, ods.

2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 36 mesiacov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal tak obžalovaný, ako aj jeho obhajca odvolanie. Obidve odvolania sú obsahovo totožné a v týchto odvolaniach obžalovaný uviedol, že podľa jeho názoru konaním nenaplnil skutkovú podstatu prečinu výtržníctva, pretože výpoveď poškodeného I. Y. bola účelová. Je pravdou, že dňa 19.02.2017 bol na návšteve u J. Y., ktorej počas jeho návštevy volal na mobil práve poškodený, jej priateľ I. Y., ktorý si ho pýtal k telefónu, do ktorého sa mu vyhrážal a nadával mu. On následne s J. Y. z bytu odišiel, zišiel po schodoch a po vyjdení na schod bytovky išiel oproti nim práve poškodený a začal hovoriť slovami „vieš ty, kto som ja“ a keďže nevedel, čo môže očakávať od poškodeného, keďže mu do telefónu nadával a poškodený išiel proti nemu a nemienil sa vyhnúť, tohto odstrčil do ramena, čo trvalo skutočne dva alebo tri sekundy a pokračoval ďalej v ceste. Rozhodne poškodeného päťou nezasiahol. Celý incident sa snažil vyvolať poškodený. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne J. Y., ktorá uviedla, že nie si je istá situáciou, ktorá sa odohrala, vzhľadom na požitie alkoholu a aj svedkyňa C. J. v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa nič neodohralo, že došlo k odsoteniu poškodeného, ktorý nespadol. Podľa jeho názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, v dôsledku čoho uznal jeho vinu z prečinu výtržníctva. Pokiaľ by on si bol vedomý toho, že sa dopustil prečinu výtržníctva, nepopieral by to, rozhodne však má za to, že jeho tvrdenia a jeho obrana na hlavnom pojednávaní bola potvrdená aj výpoveďou poškodeného, ktorý pripustil priebeh skutku tak, ako on to popísal, a tak v tomto smere vypovedala aj svedkyňa C. J..

S poukazom na tieto skutočnosti navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a), prípadne c) Tr. por. oslobodiť.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože prvostupňové rozhodnutie považoval za správne a zákonné.

Obhajca obžalovaného navrhol vyhovieť dôvodom odvolania a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, pretože na takéto postupy boli splnené zákonom stanovené predpoklady.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, a to iba do výroku o treste.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súdom prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na T. M. podaná. Je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchal obžalovaný T. M. a že z jeho konania tam nastal uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaného prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaný T. M. na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti tým, že napadol I. Y., a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky obžalovaného sú nepodstatné.

Súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel, stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaný T. M. uznal za vinného zo žalovaného prečinu.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný v dôvodoch odvolania v podstate zopakoval obhajobnú argumentáciu z predchádzajúceho štádia trestného konania, pričom súd prvého stupňa na jeho obranu v súlade so stavom veci a zákonom potrebným spôsobom reagoval.

Aj keď odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, ako je už vyššie uvedené, je postačujúce a akceptovateľné pre záver o vine obžalovaného, odvolací súd k dôvodom, ktoré obžalovaný uviedol v písomnom podaní odvolania uvádza, že poškodený I. Y. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom

pojednávani nevyповedal v tom smere, že by zo strany obžalovaného nebol napadnutý, ale práve naopak. Jeho tvrdenie o napadnutí je rovnaké len intenzitu útoku zo strany obžalovaného zmiernil, čo však na právne posúdenie skutku je nepodstatné.

Svedkyňa J. Y. na hlavnom pojednávaní síce uviedla, že na skutok si nepamätá, pretože v tom čase bola pod vplyvom alkoholu, v prípravnom konaní však jednoznačne vypovedala, že videla, ako obžalovaný poškodeného udrel päšťou smerom do hlavy. V tomto smere vypovedala aj svedkyňa C. J..

Ak teda obžalovaný tvrdil, že on sa prečinu výtržníctva nedopustil, toto jeho tvrdenie, ako aj ním uvádzané argumenty v dôvodoch odvolania, treba považovať za účelové so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Pri úvahách o druhu trestu sa odvolací súd dôsledne riadil ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to súhrnného vo výmere 15 mesiacov, by v danom prípade pre obžalovaného bolo neprimerane prísne. Je síce pravdou, že obžalovaný bol doposiaľ súdom desaťkrát trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/83/2017 zo dňa 06.06.2017, kedy mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody desať mesiacov so skúšobnou dobou do 06.02.2019, a preto

v danom prípade prichádzalo v úvahu obžalovanému ukladať súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Na druhej strane však odvolaciemu súdu neunikla skutočnosť, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 09.04.2013 sp.zn. 2T/26/2013 vykonal dňa 05.09.2018, teda po spáchaní žalovaného trestného činu bude postačujúcim ponaučením pre obžalovaného v tom smere, aby v budúcnosti sa vyvaroval protispoločenskej činnosti.

Za daných okolností potom prichádzalo v úvahu podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu, lebo trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/83/2017 zo dňa 06.06.2017, právoplatný toho istého dňa, možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/83/2017 zo dňa 06.06.2017 týmto rozhodnutím ostali nedotknuté.

Keďže odvolanie obžalovaného bolo len čiastočne dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.